

A-congres 'Zelf aan het roer', georganiseerd als een soort van follow up van het Manifest 'Het Roer Moet Om' dat huisartsen met tape op de deuren van overheidsinstanties hebben 'gespijkerd'. Dit initiatief is inmiddels ook door andere zorgverleners omarmd. Diverse pitches tijdens het congres gaven de stemming die bij hen leeft weer. Er is teveel bemoeizucht van verzekeraars die, omwille van kwaliteitsmeting, zorgverleners lijstjes willen laten bijhouden. Lijstjes die onbegrip oproepen en niets zeggen over de kwaliteit. Daarnaast verminderen ze de tijd die aan zorg kan worden besteed. Als een mogelijke oplossing werd gesuggereerd om terug te gaan naar één landelijke zorgverzekeraar, eigenlijk het oude, door de overheid aangestuurde, ziekenfonds. Geen dure reclamecampagnes, geen op dividend beluste aandeelhouders, en geen bestuurders met salarissen boven de Balkenende-norm en buitenproportionele ontslagvergoedingen.

Maar gaat deze bijna altruïstische instelling er daadwerkelijk voor zorgen dat het goed komt? Dat de kwaliteit beter wordt, de kosten niet zullen stijgen, patiënttevredenheid zal toenemen en er geen wachtlijsten komen? In mijn beleving is dit een illusie. Ik denk dan aan het boek *De Kraak van het Slotervaartziekenhuis*. Dit ziekenhuis werd eind jaren zestig gerealiseerd door de Gemeente Amsterdam om de beste niet-commerciële zorg te verlenen aan mensen die daar anders niet voor in aanmerking kwamen. Geen duur betaalde krachten, en iedereen in loondienst. Helaas heeft dit project niet gebracht wat men beoogde en is het als geldverslindend en weinig succesvol de geschiedenis in gegaan.

Naar mijn idee is het roer te vaak omgegaan en is er verzuimd om op de goede manier bij te sturen. Bij radicale veranderingen worden vaak ook de goede dingen overboord gezet. Een behouden vaart is te danken aan een stabiele koers.